

Vraag nr. 80
van 11 januari 2001
van de heer BRUNO TOBBACK

Telecominfrastructuur – Controle

De (federale) wet van 21 maart 1991 laat aan iedere exploitant van publieke telecommunicatienetwerken toe om gebruik te maken van openbare en ten dele zelfs private grond voor de aanleg van zijn netwerk. Slechts in zeer beperkte mate kunnen de overheden hieraan beperkingen opleggen, bijvoorbeeld in de vorm van tijdelijke moratoria.

Dit laat aan de verschillende "nieuwkomers" op de markt toe om gemakkelijk in deze markt te treden en betrekkelijk ongehinderd hun netwerk aan te leggen. Voor de plaatselijke overheden en inwoners heeft het wel een vervelend effect, namelijk een schijnbaar onophoudelijke opeenvolging van werken op het openbaar domein.

Bovendien lijkt het zo te zijn dat overheden maar in zeer beperkte mate zicht hebben op wat er concreet in de ondergrond wordt aangelegd. Vooral het aantal leidingen en al dan niet lege wachtbuizen dat door iedere operator wordt aangelegd, is naar verluidt slechts de operator zelf bekend.

Vermits deze leidingen in vele gevallen worden aangelegd langs wegen die in beheer zijn van het Vlaams Gewest, is deze overheid uiteraard een belangrijke betrokken partij.

1. Is het Vlaams Gewest op de hoogte van de concrete omvang van de telecominfrastructuur die wordt aangelegd langs de wegen waarvan het de beheerder is (aantal leidingen in eigendom van de verschillende operatoren, aantal gebruikte en aantal lege "ducts", ...) ?
2. Wordt deze infrastructuur gedetailleerd in kaart gebracht door het gewest, al dan niet in combinatie met de gegevens van de gemeenten, bijvoorbeeld in het kader van GIS-Vlaanderen (Geografisch Informatiesysteem) ?
3. Gebeurt op deze werken een effectieve controle door de diensten van het gewest ?

Antwoord

1. Het Vlaams Gewest, in casu de administratie Wegen en Verkeer, is op de hoogte van de omvang van de telecominfrastructuur die wordt aangelegd langs de wegen waarvan het de be-

heerder is. Alle telecomoperatoren dienen een vergunning aan de administratie Wegen en Verkeer aan te vragen alvorens zij leidingen kunnen leggen. De administratie hanteert een uniforme procedure inzake het leggen van leidingen.

Inzake de hinder voor de omwonenden ben ik van mening dat een belangrijke vermindering van de hinder kan worden bereikt door een betere coördinatie van de werken uitgevoerd door de verschillende nutsmaatschappijen, telecomoperatoren en opdrachtgevende besturen.

De coördinatie is een complex gegeven gelet op het groot aantal betrokken partijen, maar de ontwikkeling van een softwaretoepassing op basis van de mogelijkheden geboden door het Internet biedt zeker interessante perspectieven. Ik zal aan de nutsbedrijven vragen om een dergelijke toepassing in onderling overleg te ontwikkelen en te implementeren.

Indien nodig zal het Vlaams Gewest de aflevering van vergunningen voor werken koppelen aan het ontwikkelen en implementeren van een dergelijke toepassing.

2. Deze infrastructuur is niet in kaart gebracht in het kader van GIS-Vlaanderen. De opmaak van een zogenaamd "kadaster van de ondergrond" wordt wel overwogen door het Ondersteunend Centrum GIS-Vlaanderen (OC GIS Vlaanderen), maar stuit op een aantal praktische en juridische bezwaren. Een decretale regeling kan noodzakelijk zijn. Deze aangelegenheid behoort evenwel tot de bevoegdheid van minister Sauwens.

De administratie Wegen en Verkeer beschikt wel over gedetailleerde plannen. Na het beëindigen van de werkzaamheden bezorgt de operator aan de administratie een plan met aanduiding van de werkelijk uitgevoerde werken.

3. Het is evident dat door de diensten van het Vlaams Gewest de afgeleverde vergunningen ook effectief worden gecontroleerd op het terrein.